

- Защото милость-та му е въ вѣкъ.
 17 °Който порази голѣмы царіе;
 Защото милость-та му е въ вѣкъ;
 18 И °изби кръпки царіе;
 Защото милость-та му е въ вѣкъ;
 19 °Сиона, царь-тъ Аморрейскій;
 Защото милость-та му е въ вѣкъ;
 20 И °Ога, царь-тъ Васанскій;
 Защото милость-та му е въ вѣкъ.
 21 И °даде земь-тж имъ за наслѣдіе,
 Защото милость-та му е въ вѣкъ;
 22 Наслѣдіе на Израиля рабъ-тъ си;
 Защото милость-та му е въ вѣкъ.
 23 °Който ны поменж въ смиреніе-то ни;
 Защото милость-та му е въ вѣкъ;
 24 И ны избави отъ врагове-тъ ни;
 Защото милость-та му е въ вѣкъ.
 25 °Който дава хранж на всякж плть;
 Защото милость-та му е въ вѣкъ.
 26 Славѣте Бога небеснаго;
 Защото милость-та му е въ вѣкъ.

ПСАЛОМЪ 137. (по Слав. 136.)

- 1 При Вавилонскы-тъ рѣкы, тамъ сѣд-
 нѣхмы,
 И плакахмы когато поменжхмы Сиона.
 2 На върбы-тъ въ срѣдъ него
 Окачихмы китары-тъ си.
 3 Защото който ны бѣхж плѣнили
 Тамъ, поискаж отъ насъ думы на пѣсни:
 И °който бѣхж ты запустили *поискаж
 веселіе и казуваж*;
 Попѣйте ни отъ Сионскы-тъ пѣсни.
 4 Какъ да пвемъ пѣснь-тж Господнѣхъ
 На чуждѣ земіж?
 5 Ако тя забравѣж, Иерусалиме,
 Десница-та ми нека забрави *искусство-
 то си!*
 6 °Да ся заглѣни языкъ-тъ ми за небе-то
 ми, ако ты не помнѣж;
 Ако не прѣдпочтж Иерусалимъ отъ гла-
 вно-то си веселіе!
 7 Помени, Господи, °Едомскы-тъ сынове,
 Който въ день-тъ *на разореніе-то* на Ие-
 русалимъ говорѣхж;
 Съсмыпте, съсмыпте го, до основаніе-
 то му.
 8 Дъщеро Вавилонска, °която ще запу-
 стѣшь,
 Блаженъ °който ти въздаде въздаяніе-то
 За всичко щото си направила намъ!
 9 Блаженъ който хване и °удари младен-
 цы-тъ ти о камыкъ.

о Псал. 135; 10, 11.
 п Взор. 29; 7.
 р Числ. 21; 21.
 с Числ. 21; 33.
 т Ис. Нав. 12; 1 и др. Псал.
 155; 12.
 у Быт. 8: 1. Взор. 32; 36.
 Псал. 113; 7.
 ф Псал. 104; 27. 145; 15.
 147; 9.

137
 а Псал. 79; 1.
 б Іез. 3; 26.
 в Іер. 49; 7 и др. Псал. 4; 22.
 г Іез. 25; 12. Авд. 10 и др.
 д Іса. 13; 1, 6 и др. 47; 1.
 е Іер. 25; 12. 50; 2.
 ж Іер. 50; 15. 29. Откр. 18; 6.
 з Іса. 13; 16.
 138
 а Псал. 119; 46.

ПСАЛОМЪ 138. (по Слав. 137.)

Псаломъ Давидовъ.

- 1 Ще ти славѣж отъ всичко-то си сърдце;
 °Ще ты пѣснопѣжх прѣдъ богове-тъ;
 2 °Ще ся поклонѣж °къмъ святѣй-тъ твой
 храмъ:
 И ще славѣж твое-то име,
 Заради милость-тж ти и заради истинж-
 тж ти;
 Защото °си възвеличилъ думж-тж си
 Повече отъ всичко-то си име.
 3 Въ който день выкижхъ, ты си мя по-
 слушалъ;
 Укрѣпилъ си мя *свѣ* силж въ душж-
 тж ми.
 4 °Ще ты прославятъ, Господи, всички
 земни царіе,
 Когато чуѣжт думы-тъ на твои-тъ уста:
 5 И въ пѣтица-та Господни ще пѣѣжтъ,
 Защото е голѣма слава-та Господня:
 6 Защото °Господь е высокъ, °огледа обаче
 на смиренный-тъ:
 А високоумный-тъ познава отъ далечъ.
 7 °Ако прѣмнѣж прѣзъ срѣдъ утѣшеніе,
 ты ще мя оживишь:
 Ще прострешъ рѣкж-тж си противъ
 гнѣвъ-тъ на врагове-тъ ми;
 И десница-та ти ще мя спасе.
 8 °Господь ще изврши *посто* е *потребно*
 за мене:
 Господи, твоя-та милость *прѣбывае* въ
 вѣкъ:
 °Дѣла-та на рѣцѣ-тъ си не прѣзирај.

ПСАЛОМЪ 139. (по Слав. 138.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

- 1 Господи, °опыталъ си мя, и позналъ
 си мя.
 2 Ты °познавашъ сѣдѣніе-то ми и ставаніе-
 то ми:
 °Разумѣвашъ помышленія-та ми отъ да-
 лечъ.
 3 °Издирувашъ ходеніе-то ми и леганіе-то ми,
 И всички-тъ ми пѣтица знаешь.
 4 Защото *додѣ* още нѣма дума на языкъ-тъ ми,
 Ето, Господи, °ты знаешь всичко-то.
 5 Окружилъ си мя отъ задъ и отъ прѣдъ,
 И турилъ си върхъ мене рѣкж-тж си.
 6 °Това знаніе е прѣчудно за мене:
 Высоко е: не можж *да стигнж* до него.
 7 °Кждѣ да отидж отъ твой-тъ Духъ?
 И отъ лице-то ти кждѣ да побѣгнж?
 8 °Ако възлѣзж на небе-то, тамъ си ты:

б Псал. 28; 2.
 в 3 Цар. 8; 29, 30. Псал. 5; 7.
 г Іса. 42; 21.
 д Псал. 102; 15, 22.
 е Псал. 113; 5, 6. Іса. 57; 15.
 ж Прит. 3; 34. Іак. 4; 6. 1 Пет.
 5; 5.
 з Псал. 23; 3, 4.
 и Псал. 57; 2. Фил. 1; 6.
 і Іов. 10; 3, 8. 14; 15.

139
 а Псал. 17; 3. Іер. 12; 3.
 б 4 Цар. 19; 27.
 в Мат. 9; 4. Іоан. 2; 24, 25.
 г Іов. 31; 4.
 д Евр. 4; 13.
 е Іов. 42; 3. Псал. 40; 5.
 134; 1.
 ж Іер. 23; 24. Іон. 1; 3.
 з Амос. 9; 2, 3, 4.